

SRPEN 2015

OPUSCULUM

ČASOPIS ČESKÉ DOMINIKÁNSKÉ RODINY

Slavné sliby bratří.....	2
Změny asignace.....	3
Badín 2015.....	5
Malé zamyšlení o třech velkých májových dnech.....	8
Sestry zdíslávky o prázdninách.....	11
Zasedání Evropské rady dominikánských laiků (ECLDF).....	12
Zasedání provinční rady LSsD.....	14
Dominikánské jubileum v Toulouse.....	20
Z místních sdružení.....	21
OPravdický klášter 2015.....	22
P. Vladimír Cyril Hron.....	22
XV. Setkání dominikánské rodiny.....	23
Dny víry.....	16
Dominikánský misijní tým.....	18
Svědectví ze Dnů víry v Praze.....	18
Nakladatelství Krystal OP.....	24
Knihkupectví Oliva.....	26
Dominikánská 8.....	26
Amiculum 06/2015.....	27

Obálka

T. Kučera (<http://www.thobias.portfoliobox.me/>)

1. str.: Dny víry (Anna Procházková)
2. str.: Provinční rada LSSD a Diecézní eucharistický kongres v Olomouci
3. str.: Dny víry (Anna Procházková) a Badín 2015

Fotografie v textu

autoři, Anna Procházková a <http://ado.cz>,

Opusculum

Časopis české dominikánské rodiny
Vydává Kazatelské středisko
České dominikánské provincie

Uzávěrka příštího čísla: 15. 9. 2015

Vážení čtenáři,

při přípravě prázdninového čísla ve vlně červencových veder mi přišlo na mysl, že v „okurkové sezóně“ bude sice díky suchu málo okurek, ale úrody zpráv pro vás se to netýká. Jsme rádi, že můžeme toto číslo malinko rozšířit a přinést vám informace a postřehy ze Dnů víry, rozhovor s účastnicí mezinárodního setkání sester a reportáž z diecézního eucharistického kongresu v Olomouci.

Při čtení článků o zasedání ECLDF a naší provinční rady LS jsem si v souvislosti s připravovaným podzimním setkáním dominikánské rodiny (už se můžete přihlašovat! ☺) uvědomil, kolik se nám (nejen laikům) podařilo, že nejsme vůbec pozadu, jaké možnosti máme, ale jak málo je využíváme.

Radost přinášející jsou první zmínky a pozvání k oslavám jubilea řádu.

Nakonec bych rád popřál všem slibujícím bratřím plnost milosti a chtěl bych přizvat k modlitbám i vás, i když se vám této informace díky prázdninovému provozu a dovoleným dostane „ex post“. Požehnaný zbytek léta vám za celou redakci přeje

Redakce

e-mail: opusculum@op.cz

Fr. Gabriel Malich OP (gabriel@op.cz)
S. Marie Pitterová OP (monialesop@volny.cz)
S. M. Guzmanová Valentová OP
(guzmana@dominikanka.cz)
L. B. Nezbedová (Nezlenka@seznam.cz)
Jan Vincenc Horáček (j.horacek@centrum.cz)
Dušan Česlav Macák (ceslav@post.cz)
Jan Jáchym Beneš (jachym@op.cz)

*Žijí ve víře v Syna Božího, který si mě zamiloval a vydal se za mě.
(Gal 2.20)*

Provinciál České dominikánské provincie společně
s bratřími Vám s radostí oznamuje, že

fr. Metoděj Maria Němec

fr. Kliment Mikulka

fr. Damián Maria Škoda

složí slavnou profesí

*v neděli 2. srpna při mši svaté v 9.30 h.
v klášterním kostele Neposkvrněného početí
Panny Marie v Olomouci.*

Fr. Metoděj Maria Němec se narodil se roku 1979 ve Zlíně. Žil v Brně, kde vystudoval architekturu na VUT.

V roce 2010 vstoupil do noviciátu v Olomouci.

O rok později zahájil řádová studia filosofie v Bordeaux, po dvou letech se přesunul do Toulouse, aby na ně navázal studiem teologie. Zde ho od září čeká jejich třetí ročník.

Fr. Kliment Tomáš Mikulka se narodil roku 1985 jako první ze tří synů svých rodičů. Vyrůstal v protestantské rodině a v roce 2004 přijal křest v katolické církvi.

V letech 2005–2010, kdy studoval na FF UK v Praze, se seznámil blíže s charismatem a působením řádu prostřednictvím hnutí Oáza v západních Čechách.

V roce 2010 nastoupil do noviciátu, mezi léty 2011–2013 absolvoval filosofii v Bordeaux a v roce 2013 nastoupil na studia teologie v Toulouse.

Fr. Damian Maria Škoda se narodil roku 1974 v Ivančicích. Žil v Padochově a od roku 1988 až do roku 1994 studoval na Konzervatoři v Brně obor trombón. Po ní ještě studoval Janáčkovu Akademii Múzických Umění, ale tato studia již nedokončil.

Roku 1998 vstoupil do noviciátu Kongregace bratří Nejsvětější svátosti. Poté studoval filosofii, teologii a dogmatiku v Římě. V roce 2002 složil u petrínů věčné sliby. Po dokončení studií působil v Brně a v Českých Budějovicích.

V roce 2012 požádal o přestup do Řádu bratří kazatelů a začal tříleté zkušební období.

Změny asignace

V průběhu léta dochází ke změnám v asignacích těchto bratří:

- fr. Hyacint Ullman OP* – od 1. července 2015 asignován do kláštera v Praze,
- fr. Damián-Maria Škoda OP* – od 2. srpna 2015 asignován do kláštera v Plzni,
- fr. Alvarez Kodeda OP* – od 1. září 2015 asignován do kláštera v Praze,
- fr. Šimon Hlavatý OP* – od 1. září 2015 asignován do kláštera v Jablonném v Podj.

Dále se pak po studiích v zahraničí vrací do kláštera své přímé asignace:

- fr. Ludvík Grundman OP* – bude od léta působit v Praze,
- fr. Justin Dvorský OP* – bude od léta působit v Olomouci.

Fr. Gabriel Malich OP

Natáčecí dobrodružství

Na jaře nás oslovila TV Noe, zda bychom v rámci Roku zasvěceného života souhlasily s jednodenním natáčením v našem znojenském klášteře. S odpovědí jsme nějakou dobu váhaly, ale nakonec jsme se s Boží pomocí do toho daly.

Ve středu 10. června 2015 v ranních hodinách přijela devítičlenná posádka z televize a udělala z prostorů klášteře „vysílací stanici“. Vše se stihlo připravit a ve 12:00 hodin mohl začít přímý přenos mše svaté z naší kaple, na kterou přišli v hojném počtu i naši farníci. Před 18:00 hodinou se kameramani přesunuli do sálu klášteře, kde proběhl hodinový pořad „Bez hábitu naživo“, kterého se účastnily tři z nás. Do 20:00 muselo být zase vše připraveno v kapli pro přímý přenos večerní adorace, opět za účasti farníků.

Byl to pro nás nezapomenutelný zážitek provázený napětím, trémou i mnohými jinými pocity... To podstatné však není možné zahlédnout lidským okem. Před Bohem a celým nebem jsme stále jako před kamerou. On se na nás s láskou dívá a dovolíme-li Mu to, tak i něžně režíruje celý náš život. Naší velkou výhodou je, že nás náš Režisér dokonale zná a je tedy už jen na nás, nakolik od Něho přijmeme pro nás pečlivě přichystanou a na míru šitou roli.

Ač pro nás byla zkušenost s TV Noe nezapomenutelná, jsme rády, že ji máme za sebou a můžeme se opět pustit do každodenních epizod, scén a dramát našich rolí – mnišek Kazatelského řádu.

Mnišky Znojmo

Badín 2015

Mezinárodní setkání o dominikánské spiritualitě

Třetí červencový týden je pro evropské dominikánské kongregace týdnem setkávání. Do slovenského Badína se sjely desítky sester z jedenácti evropských zemí. Jsou zde sestry z Maďarska, Anglie, Irsko, České republiky, Slovenska, Pákistánu, Itálie, Francie, Chorvatska, Norska a Německa. Z české kongregace se nás vypravilo 10. Zázemí máme v kněžském semináři sv. Františka Xaverského, kde probíhá většina programu, přednášky, modlitby, mše svaté apod. Jazykovou bariéru nám pomáhají překonávat překladatelé.

Zhruba každé 3 roky se koná podobné setkání, jehož hostující zemí je některá z členských zemí DSE-CE (Dominican Sisters Europe – Central and Eastern Region). Sestry se scházejí z několika důvodů: aby se vzájemně lépe poznaly, navázaly kontakty, inspirovaly se, povzbudily, zjistily možnosti spolupráce, přemýšlely, kudy dál, ale také načerpaly nové duchovní síly, radost a nadšení. Velkou duchovní inspiraci a látku k rozjímání jsme dostávaly od našich hlavních přednášejících, fr. Viviana Bolanda OP z Říma a sr. Hedvig Deak OP z Maďarska, kteří se zamýšleli nad antropologickými a teologickými základy zasvěceného života.

O zážitky z příprav, o smyslu setkání, ale také o osobní zkušenosti se s námi podělila jedna ze sester hostující slovenské kongregace.

Proč právě Badín? Proč právě toto téma?

Badín se nám zdál nejpraktičtějším místem, je sem snadný přístup, jsou zde vhodné prostory pro konferenci. Co se tématu týká, podnět vzešel od mladých sester, které se setkaly v Düsseldorfu 2014. Chtěly, aby téma souviselo s rokem zasvěceného života a s 800. výročím Řádu, víc se ale téma konkretizovalo až v dialogu s přednášejícími.

Co je cílem setkání?

Zjednodušeně prohloubení v dominikánském povolání, skrze společné studium a sdílení, abychom byly stále víc kazatelkami pravdy. A dále pak upevňování vzájemných vztahů v rámci dominikánských kongregací v Evropě.

Jak dlouho jste setkání připravovali?

Už v Olomouci 2012 bylo jasné, že naše následující setkání bude na Slovensku. V březnu 2014 bylo jisté, kdy a kde to bude, ale intenzivnější přípravy začaly až v září 2014, takže to byl necelý rok intenzivních příprav. Za celou přípravu byl odpovědný tým 3 sester – ss. Gabriela, Julia a Edita.

Na co se nejvíc těšíš?

Asi na společnou liturgii. Nevím proč, ale mám pořád na mysli, že se tu nádherně modlíme. A na setkání se zajímavými lidmi, jako bylo například to dnešní setkání se s. Jamilou (byla 8 let v Kábulu, zdejší komunita vznikla na popud Jana Pavla II. za účelem pomoci dětem v poválečném Afghánistánu). A právě takováto setkání jsou vzácná, nemáme moc příležitostí k rozhovorům s takovými lidmi o takových zkušenostech.

Co by sis chtěla odnést?

Víc porozumění pro to, co to znamená dominikánský zasvěcený život. Tato setkání jsou příležitostí zastavit se a povědět si, že to všechno má smysl. Člověk se vzdálí od běžných povinností života a vidí svůj život v širších souvislostech, v širším horizontu.

S přípravou určitě pomáhalo mnoho sester. Pomáhal i Bůh? Jak?

Ano, pomáhal ☺ Například když jsme jely naproti fr. Vivianovi na letiště do Vídně, byla cestou objížďka. Vivian měl přiletět 10:25, a my jsme právě v tomto čase byly ještě na cestě, objížďka byla asi 30–40 km dlouhá. Nevěděly jsme, kam máme jet, objížďka byla špatně značená, nevěděly jsme, jak dát otci vědět, že máme zpoždění, kde nás má čekat, a vůbec jak se s ním spojit. Tak jsme se začaly modlit. A víte co? Jeho letadlo mělo stejnou dobu zpoždění jako my, takže jsme na letiště přijeli všichni ve stejnou dobu a potkali jsme se velmi rychle a pohodově ☺

Co bylo největším úskalím při přípravách?

Největší těžkostí při organizaci setkání byla nejistota, jestli se nám podaří získat finanční prostředky na jeho realizaci, protože bez finanční pomoci by se většina sester nemohla tohoto setkání zúčastnit.

K čemu bys toto setkání přirovnala?

Napadá mne jen úvodní kázání fr. Viviana, ve kterém říkal, že i když jsme z mnoha různých zemí, přesto si rozumíme. Takže vanutí Ducha Svatého. A pak možná ještě Noemova archa ☺

Kolikáté je to tvoje setkání?

Šesté. Byla jsem na všech.

Máš konkrétní zkušenost, že tato setkání mohou měnit život (tvůj osobní, komunitní život)? Které setkání nejmíc a jak, proč?

Začala jsem na tato setkání jezdit ještě jako juniorka, bylo to před 14 lety. Velmi mi to pomohlo zamilovat si dominikánskou spiritualitu, protože tehdy jsme měli ještě málo literatury o dominikánské spiritualitě ve slovenštině. Během prvních přednášek sester z Ameriky jsem si uvědomila souzvuk mezi tím, co povídaly, a mou osobou. Pamatuji si, že když jsme se ze setkání vrátili, měla jsem jít pracovat a žít na Ukrajinu, a i když jsem neuměla jazyk, měla jsem potřebu načerpané předávat dál, a na Ukrajině se to výborně podařilo. Taky mě oslovilo setkání v maďarském Egeru, protože tam se mluvilo o dominikánském kázání. Cítila jsem vděčnost, že jsem dominikánka.

Co pro tebe znamenají vztahy, které jsi díky těmto setkáním navázala?

Je to úžasný pocit, že se setkáváme a že jsme si stále víc bližší, že si pamatujeme svoje jména. A tento proces sblížení přes studium a sesterské setkávání by podle mě mohl pokračovat ve společných apoštolátních aktivitách.

Co bylo tvou motivací pro zapojení se do přípravy setkání a obecně účasti na něm?

Naděje, že z toho vznikne něco dobrého.

Děkuji ☺

s. Guzmanová OP

Malé zamyšlení o třech velkých májových dnech

aneb

Diecézní eucharistický kongres mýma očima

„Prosím tě, a co je to vlastně ten eucharistický kongres?“ zeptala se mě jedna maminka po zkoušce chrámového sboru. Hledám slova a vysvětluji, že ho vyhlásili naši biskupové, aby podpořili hloubku našeho duchovního života, aby ukázali na zdroj, odkud pramení náš život v církvi, odkud pramení a kam směřují všechny naše aktivity. „Eucharistie je zdroj života, je to to nejdražší, co zde na světě můžeme mít,“ dodávám ještě.

Večer doma vzpomínám na chvíle, které jsem mohla strávit od mládí před eucharistií v tichu kostela a kolik něhy a lásky se mi od Ježíše v těchto setkáních dostalo. Je mi útechou, že i v naší Štědrákově Lhotě žije s námi ve svatostánku, nejsem tu osamělá. A pak vzpomínám, jak v dobách nedávných se nesměly konat žádné eucharistické průvody, církev byla zahrnuta z veřejných prostor do kostelních zdí. Časy se změnily. Když pojedu s dětmi na Eucharistický kongres, neskončím v budově STB v Olomouci, jako když jsem s jejich rodiči prý, podle obvinění STB, „pořádala pionýrské tábory pro katolickou mládež!“

Den první: 15. květen - Eucharistický kongres dětí

Šla jsem spát ráno o půl třetí. Chystala jsem jmenovky, rozdělení dětí do skupinek a transparenty se svatými, aby se mi děti nepoztráceli. V 8 hodin nastupujeme se 75 lidmi do 2 autobusů a jedeme přesně podle pokynů pořadatelů na určené místo,

kde máme vystoupit. Přicházíme do Pevnůstky jako první, máme místa k sezení. Zdravím se se známými katechetkami a kněžemi, hrají si s dětmi na vlak, aby vydržely čekání.

Začínáme zpívat z připravených zpěvníků. Otec Michal stihl ještě vyzpovídat některé malé hříšníky. Slavnost začíná. Jsem dojatá, 6000 dětí na jednom místě! „*Mých dětí*“, neboť Bůh mi je dal, když jsem mu v mládí odpověděla na povolání k zasvěcenému životu. Děkuji v duchu z celého srdce za těch pomalu 40 katechetických let.

Zpozorním až při kázání Otce biskupa Josefa Hrdličky, protože mluví o tom, co dětem také často říkám a neustále opakuji: o slovech děkuji, prosím, promiň, mám tě rád. Spatřuji v tom pomoc Ducha Svatého pro moji službu dětem a mládeži. A děti, i ti největší „raraši“, poslouchali. V duchu činím to, co Otec biskup chce, abychom tato slova používali nejen v našem rodinném a školním životě, ale také v rozhovoru s Otcem nebeským. A tak v duchu děkuji za požehnanou existenci církevních škol, prosím za prominutí, že už jsem na děti někdy netrpělivá. Promiň, říkám tomu, s kým mám napjaté vztahy a říkám miluji Tvou církev a všechny její děti. Otec biskup to s dětmi opravu umí: *„Je mistrovství světa v hokeji. Když se, děti, do něčeho pouštíme bez Ježíše, hrajeme v oslabení, když jdeme s ním, hrajeme přesilovku!“*

Pak si hrajeme v parku. Já se nabídla, že pohlídám batohy. Chci si totiž zdřímnout. Na rozcestí stojí mladý bohoslovec, právě přijatý do 1. ročníku semináře. Bylo po dřímání. Spřátelili jsme se za tu chvíli a po celé další dny jsme se všude potkávali mezi tolika pořadatelí! To není náhoda, budu se modlit za jeho povolání, vždyť studuje v budově, kde jsem před 30 lety studovala já! V učebnách, kde jsem poslouchala marxismus-leninismus a zádecký ateismus, jsou nyní kaple! I to je zázrak, na který jsme si zvykli tak, že už za něj ani neděkujeme.

V chrámu u svatého Mořice s napětím sleduji, jak si poradí děti ze Šumperka s Pohádkou o kostelíčku Božího Těla nad Hrabenovem, kterou jsem pro ně napsala podle vyprávění mé babičky. Byli skvělí! Děti z Bludova, Velkých Losin a Šumperka šly do města na zmrzlinu. Děti z Rudy měly slíbenou zmrzlinu

Pověst o založení kostela Božího Těla nad Hrabenovem

Lakotná selka z Hrabenova šla do Šumperka do kostela. Při svatém přijímání Těla Páně nespokkla, ale vložila do modlitební knížky, aby jej mohla dát doma do žlabu kráve, aby více dojila. Když se vracela zpátky, zastavila se na místě dnešního kostelíčka, kde byly tehdy pouze hluboké lesy. Chtěla si odpočinout. Usnula a během spánku jí hostie z knížky vypadla. Selka se po chvíli vzbudila, nevyšimla si, že hostie vypadla, vzala knížku a šla domů. Po čase si lidé na tom místě všimli podivné záře, která vycházela z dutého stromu. Šli blíže, a co nespatřili – vprostřed stromu byla v monstranci ze včelího vosku umístěna ztracená hostie. To roj divokých včel sebral tenkrát ztracenou hostii, zanesl ji do stromu a kolem ní utvořil voskovou monstranci. Včely tak napravily zneuctění Božího Těla. Lidé v úžasu nad tím, co spatřili, postavili na tom místě malý kostel, který nazvali Kostelíček zjevení se Božího Těla.

<http://www.bludov.cz>

na Svatém Kopečku. Uctily jsme Pannu Marii desátkem růžence. 74 zmrzlin po dvou kopečkách bylo odměnou za vzorné chování a pak jsem si s těmi 70 dětmi musela ještě pohrát tradičně na rybáře! Nikdo se neztratil, rodiče si pro děti přišli a já jsem děkovala všem dospělým i otci Michalovi za jejich lásku a pomoc vést a dovést všechny až domů. Také ostatní dva autobusy dětí z děkanátu prý šťastně dojely a šumperské včelky se neztratily, protože v úterý už byly u mě v houslích.

Den druhý: 16. květen - Diecézní eucharistický kongres

Nemohla jsem být na přednáškách ani průvodech kvůli nemocné mamince. Šla bych si ráda poslechnout P. Adama Ruckého, kněze, který mně v životě velmi ovlivnil svými duchovními cvičeními. Jedu na Dóm alespoň na mši svatou. „*Co udělat proto, aby nám došlo, oč při mši svaté jde, s kým se tu setkáváme, koho přijímáme?*“, ptá se svých posluchačů při kázání pan arcibiskup. Dlouho se modlím u hrobu svatého Jana Sarkandra za všechny kněze a jdu sebe i spolusestry zdislávky ihned zapsat do společenství Eucharistická hodina, kterou pan arcibiskup právě založil. Před dvaceti lety jsme se pustili do obnovy církevních struktur, škol, kurie, katechetické služby, charity. Nyní nám nástupce apoštolů připomíná: zajed'te na hlubinu, církev musí žít z eucharistie, jinak všechno naše plahočení a akce nebudou mít požehnání!

Před katedrálou stojí otec Adam Rucki. Jdu ho pozdravit a těším se, že mi svoje slova zopakuje na Děkanátním eucharistickém setkání 6. června u Kostelíčka nad Hrabenovem.

Den třetí: 17. květen - Uložení ostatků sv. Jana Pavla II. na Svatém Kopečku

Přijíždím na místo, kde jsem se před 20 lety setkala s třiceti mladými lidmi z farnosti se Svatým Otcem Janem Pavlem II. „*Včera tu bylo 70 jejich dětí*“, myslím si v duchu, „*trošku jsme se rozrostli a já stárnu – jsem tak trochu babičkou.*“ Pan kardinál Divisz vzpomíná na naše volání: „*Otče Svatý Kopeček, plný je tvých oveček!*“ Prý se to museli po nás ve Vatikánu naučit, jak to krásně přeložil Otec Slávek, svatý Otec na toto setkání velmi rád vzpomínal – a že jich bylo po celém světě na tisíce! Hluchoněmé děti tehdy hrály pantomimu. Jednu papírovou vlašťovku vítr zanesl ke sv. Otcovi. Chytil ji a hodil po nás. Nezapomenutelná chvíle! Neuměli jsme polskou píseň, tak nám ji zazpíval. V Hradci už ji s ním zpívalo celé náměstí. Pan arcibiskup z Krakova s dojetím poslouchá olomoucké Střípky, které na toto setkání přišly zazpívat i se svými dětmi na Pout' rodin.

I já patřím ke generaci Jana Pavla II. Mám od něho růženec ze svatořečení sv. Anežky České z Říma, dal mi požehnání. „*Nebojte se otevřít svá srdce Kristu.*“ To on mi dal odvahu odpovědět na Boží volání. To on svatořečil Paní Zdislavu, ke které

patřím. „*Můj Pane, dnes i na mne se díváš, tvoje ústa vyslovila mé jméno...*“ Je to jeho píseň, píseň mého mládí, mého povolání, je mou celoživotní modlitbou a posilou v těžkých i radostných chvílích.

Potkávám po mnoha letech jednu šťastnou maminku tří dětí, která se dlouho nemohla provdat. Inu, přece jen Paní Zdislava umí, říkám si v duchu, když jí za vyslyšení této prosby děkuji. Opět potkávám, už potřetí, a zdravím „mého“ bohoslovce z parku a pak potkávám dalšího bohoslovce, syna mé kolegyně, jemuž jsem slíbila modlitbu. Vezu ho autem až k semináři a mám radost, že přece jen mladí muži slyší Ježíšův hlas, když „*hledá lidi ochotné jít za ním, aby se stali rybáři duší*“.

Tečka ...

Otec Slávek krásně překládal. I on je generace Jana Pavla II. Otec Michal Krajevski z Rudy, můj farář, je z Krakova. I on je generace Jana Pavla II. Dnes v kázání řekl, že na tomto setkání našel směr svého kněžského směřování: chce být knězem rodin a mladých lidí, jako Jan Pavel II. Krásné! Večer mi volá naše kandidátka, že si vybrala k prvním slibům řeholní jméno po Janu Pavlu II. Ještě krásnější!

Duchu Svatý,
ved' nás na přímluvu svatých:
svatého Jan Sarkandra, svatě Zdislavy a svatého Jana Pavla II.
ke svatosti!
Obnov naše rodiny!
Obnov víru našeho národa!

Sestra Lenka Bernadetta Nezbedová

Sestry zdislávky o prázdninách...

Na přelomu června a července nás tradičně přivítala fara v Bohdíkově, kde jsme strávily společný týden duchovní obnovy a vzájemného sdílení s Otcem spirituálem Antonínem Krasuckim.

V srpnu budeme mít duchovní cvičení na Hoře Matky Boží u Králík, a pak se naše mladší sestry vydají na Pout' vděčnosti, samozřejmě pěšky na Velehrad, kde 29. srpna společně s ostatními radostně oslavíme Rok zasvěceného života.

Bude to ta nejkrásnější příprava na září, kdy mají dvě naše kandidátky složit v Křižanově své první sliby a my ostatní je sláskou obnovit. Prosíme o modlitbu celou dominikánskou rodinu. I my se za Vás všechny modlíme!

LBN

Zasedání Evropské rady dominikánských laiků (ECLDF)

Evropská rada dominikánských laiků se tentokrát sešla v klášteře našich sester mnišek v Beaufort (Francie), aby především pokračovala v přípravách evropského setkání laiků plánovaného na rok 2017. Zde přinášíme dojmy jednoho z členů:

Především si velkou chválu zaslouží pohostinnost sester. Poskytly nám prostory bývalého statku, oddělené od kláštera, kde jsme mohli nerušeně přebývat a pracovat. Zároveň jsme se mohli spolu s nimi modlit a dokonce nás pozvaly na schůzku s celou komunitou. Tato komunita je zvláštní, velmi živá a je zde mnoho mladých talentovaných sester. Jejich zpěv je andělský. Zpívat a modlit se s nimi bylo opravdu krásné a hřejivé.

Po příjezdu evropského člena ICLDF Klause Bornewassera a promotora generála řádu fr. Rui Carlose Lopese OP a jeho asistenta fr. Manola OP byla pětičlenná rada kompletní. Bohužel Arnaud Kientz musel odjet již následující ráno, protože mu v noci zemřela matka. Modlíme se za něho i celou jeho rodinu.

První věcí, kterou jsme probírali, byly možnosti vzájemné komunikace. Žijeme sice daleko od sebe, ale ve světě moderních technologií. Naše e-mailové schránky jsou však obvykle přeplněné rodinnými a pracovními záležitostmi, a proto jsme se dohodli, že alespoň jednou za dva měsíce se setkáme přes Skype.

Plány ECLDF jsou nemalé. Chceme zlepšit komunikaci s IDYM, ale především se všemi evropskými provinciemi (vikariáty) laických sdružení. Možnosti jsou – účast na provinční radě, více informací do zpravodaje apod.

Pro minulou radu (2011–2014) byla hlavním tématem **formace** stojící na 4 pilířích dominikánského života. Navíc se zabývala otázkou, jak tuto výzvu učinit atraktivní a živou. Cestou je formace samotných formátorů na úrovni provincie.

Nyní bude centrálním tématem **misie**. Eva Zudorova se stala nejen asistentkou pro formaci, ale jejím úkolem je i misie evropských dominikánských laiků. Naším úkolem je do ní zapojit co nejvíce lidí. Je proto třeba upravit webové stránky ECLDF a využít i další média jako třeba Facebook. Chceme podnítit evropské laiky, aby nám řekli, jak žijí své povolání a poslání. K tomu chceme využít dopisovatele z různých regionů Evropy a shromažďovat informace i příběhy, které budou zveřejněny na internetových stránkách ECLDF. Chceme nejen ukázat naše odhodlání čelit mnoha problémům v Evropě, jako je válka na Ukrajině, tisíce uprchlíků, ale též

odpovídat na výzvy moderní společnosti, kde žijeme, vidět chudobu a bídu, mladé lidi bez budoucnosti, rozbité rodiny apod. Otázky týkající se spravedlnosti a míru jsou výzvou pro všechny dominikánské laiky.

Největším problémem je jazyková bariéra. Evropa má 26 provincií, ve kterých se hovoří 20 různými jazyky. Úřední jazyky řádu nejsou pro Evropu vhodné, protože španělsky se hovoří pouze v jedné zemi a jen málo dalších mluví francouzsky. Pro většinu laiků je hlavním druhým jazykem angličtina. Proto se ECLDF rozhodla používat pro vzájemnou komunikaci pouze angličtinu a požádala všechny provincie už na Boloňském shromáždění (v r. 2014), aby si našly spolupracovníky schopné překládat nejdůležitější informace z angličtiny do místního jazyka.

Pozornost si vyžaduje i finanční situace. Abychom byli schopni dělat svou práci, potřebujeme roční příspěvky od všech provincií. Naš pokladník Aksel Misje brzy rozešle všem provinciím příslušnou výzvu. Velkorysý dar, který jsme obdrželi od švýcarské provincie, nám pomůže pokrýt náklady spojené s obnovou webu.

Po projednání uvedených otázek jsme vyslechli zprávy Klause Bornewassera o ICLDF, fr. Ruiho o jeho mezinárodních zkušenostech a o jubilejním roce řádu. Cítíme se poctěni pozváním do Říma na letošní 7. listopad, abychom mohli být svědky zahájení oslav tohoto jubilejního roku.

Dalším důležitým úkolem je příprava příštího evropského setkání dominikánských laiků. Rozhodli jsme, že se sejdeme o rok dříve, než bylo původně plánováno, a to z důvodu setkání celosvětového připravovaného na r. 2018. Příští evropské setkání tedy bude 3–7. 10. 2017. Místo ještě není jisté. V úvahu přichází Bologna, Francie (La Tourette) a Nizozemsko (Huissen). Fr. Rui navrhl ještě Portugalsko (Fatima), což by

také mohlo být velmi dobré místo. Dominikánští laici bratr Gabriel Silva a sestra Cristina Busto z Portugalska již shromažďují potřebné informace.

V neposlední řadě, jsme probírali motto pro příští evropské setkání a pro dobu společné přípravy. Vzhledem k tomu, že ústředním tématem je pro nás „misie“, zvolili jsme motto: **Kazatelé naděje**. Můžeme jím projevit svou účast na všech těžkých okamžicích, které přináší ve světě války, teror, situace uprchlíků, zoufalství... A můžeme ukázat, jak Světlo svítí i přes všechny katastrofy našeho života. Chceme probrat toto téma s tolika dominikánskými laiky v Evropě, s kolika to jen trochu bude možné.

Takže jsme sice ambiciózní, ale zároveň musíme být i skromní. Naše možnosti jako ECLDF jsou omezené. Přesto ale... Na přímluvu našeho otce sv. Dominika a všech dominikánských světců a blažených sester a bratří, a to zejména v těchto dnech kolem Letnic, věříme v pomoc Ducha Svatého, daného nám v hojnosti.

Leny Beemer- de Vos, prezident ECLDF

Připraveno podle <http://ecldf.net/2015/05/26/meeting-of-the-european-council-of-lay-dominican-fraternities-in-beaufort-france/>

Zasedání provinční rady LSsD

Letošní zasedání provinční rady 6. 6. v Olomouci bylo tak trochu přelomové. Už dva roky diskutujeme o změnách Směrnic a změnách ve způsobu řízení provincie. Minulá provinční rada tomu dala jasné kontury – vznikla pracovní skupina a zadání, jak směrnice upravit. Celoroční práce, tři kola připomínek a závěrečné předjednání změn v MS přinesly své ovoce. Ale začněme popořadě.

Celé setkání jsme zahájili v 9 hodin mší svatou, kterou celebroidal převor olomouckého konventu fr. Jindřich Poláček OP. Ten nás zároveň na úvod jednání přivítal a ujistil o zájmu bratří o spolupráci. Po následujícím rychlém představení

přítomných jsme přistoupili k projednávání naplánovaných bodů programu.

Nejprve provinční moderátor bratr Jan Vincenc Horáček přednesl stručnou, ale vyčerpávající zprávu o stavu provincie. Aktuálně máme 29 sdružení, které sdružují 259 členů s volebním hlasem. Pokles oproti minulým statistikám je dán hlavně tím, že nyní evidujeme jen členy s volebním hlasem, tedy ty „aktivní“ a očistili jsme přehledy o „mrtvé duše“. I když to neznamená, že bychom na ně zapomněli a nepočítali s nimi. Dostaneme však reálnější odhad našich možností.

Některá sdružení pomalu vymírají nebo je tvoří již staří bratři a sestry, případně nekomunikují, a tak se počítá s jejich sloučením s některým jiným blízkým MS, které pak pro ně zajistí kontakt s dominikánskou rodinou.

Bratr Vincenc by rád postupně osobně nebo v zastoupení svými asistenty navštívil všechna MS. Zatím se mu povedlo účastnit se pouze setkání pouze MS ve Všerubech a 5. pražského. Jak sám přiznal, jeho plány byly smělejší, než kolik mu situace dovolila. Přesto by na ně nerad rezignoval. Oficiem mu končí už za rok, takže prioritně by rád navštívil sdružení, která nekomunikují. Bratra Vincence mile překvapila „disciplína“ v otázce kontribucí, domluvených na minulé provinční radě. Polovina sdružení už poslala příspěvky i na letošek, ačkoli mají termín do konce června.

Přes potěšující změny však některé problémy přetrvávají. Týká se to vzájemné komunikace, chybějících movicistrů a přístupu k formaci vůbec (tuto otázku řeší mimo jiné i změny Směrnic). Jak už bylo napsáno v minulém OPusculu, formačního setkání v Olomouci se účastnili pouze 2 novicmistři a minimum představených. Vzájemnou komunikaci představených je možné řešit mailovou konferencí, ale je nutno doplnit kontakty. Přehled na <http://laici.op.cz> není aktuální. Jan Jáchym Beneš (správce stránek) vyzval zúčastněné, aby mu poslali případné změny. Mailovou konferencí je možné založit i pro celý okruh laiků, pokud o to projeví zájem.

Ekonomickou situaci provincie se zabývala předložená zpráva sestry Michaely Zdislavy Kvapilové. Bratr Vincenc rovněž informoval o převedení účtu LS k ERA bance. K účtu má přístup provinční moderátor a jeho socius. Přes účet i nadále probíhají platby OPuscula, jako naše služba rádu.

Hlavním a nejrozsáhlejším bodem programu bylo projednání a schvalování změn ve Směrnících LS. Přítomní dostali seznam všech připomínek, které se sešli v závěrečném kole při projednávání v MS a postupně se o nich hlasovalo.

Ve Směrnících byly upřesněny věci týkající se zdroje a cíle našeho povolání, povinností členů a doporučení, která nás mají vést po cestě sv. Dominika. Byla, s ohledem na formaci, vypuštěna možnost založení MS jen z noviců a posílena povinnost MS mít svého novicmistra. Ten má totiž na starosti nejen přípravu kandidátů, ale i trvalou formaci členů.

Kolem organizačních změn v řízení provincie panoval v hlavních bodech soulad už od počátku. LS budou i nadále řízena shromážděním zástupců všech MS, ale tento orgán nazvaný *provinční kapitula* se bude scházet *jednou za 4 roky*. Kapitula by měla být vícedenní, aby zde byl prostor i k jednání o úkolech LS pro další období. V mezidobí bude řídit LS provinční moderátor se svou radou (členové volení kapitulou) a s pomocí jím jmenovaných asistentů.

Ve Směrnících byl zrušen institut samostatných členů a upraveny (podle Vyhlášení magistra řádu z r. 2007) podmínky pro dispenz, indult a zánik členství.

Provinční rada všechny připomínky projednala, jejich konečné znění odsouhlasila a nakonec hlasovala i o Směrnících jako celku. Nyní bude připravený návrh Směrnic předán ke schválení a k promulgaci provinciálovi fr. Benediktovi Mohelníkovi OP. Protože změny se týkají i řízení LS bylo rozhodnuto, že v platnost vstoupí sice promulgací, ale účinnosti nabudou zahájením **první kapituly**. Ta se bude konat **12.–13. března 2016**.

-jjb

Dny víry

Dny víry v Praze skončily. Abych pravdu řekl, trochu mi dělá potíže napsat krátké ohlédnutí. Nejen proto, že jsem nedávno napsal předlouhou závěrečnou zprávu pro představené a dárce, ale i proto, že shrnout do několika odstavců akci, na které se podílelo možná dva tisíce spolupracovníků, a která se připravovala dva a půl roku, jde jen těžko.

Takže jen několik nesouvislých poznámek:

1) Příprava vlastně trvala pět let, počítáme-li i předběžné kroky, které „zkypřily“ půdu. Nás, jako dominikány může těšit, že iniciativa v téhle vzdálené přípravě byla dost výrazně na naší straně.

2) Účast dominikánské rodiny:

- Dominikánský misijní tým si „vystříhl“ víceméně obvyklé městské misie na pražském Jižním Městě. Ohlasy z farnosti i z týmu jsou velmi pozitivní.
- Sv. Jiljí trochu spal, Dominikánská 8 se zapojila nesměle, klášter ale nezůstal bez programu. I když jsme možná čekali víc.
- V rámci centrálně organizovaného programu působil pohyblivý „létající“ tým z Bojkovic, vedený sestrou Marií. Zapojení mladých (kteří se hrdě hlásí k označení „mladoOPové“), nám udělalo velkou radost a velmi pomohlo.
- Sestry a členové misijního týmu působícího na Hájích vypomohli při závěrečném večeru světla.
- Neměl bych zapomenout ani na otce Jana a Oázu, která měla rozsáhlý program na Příkopech a v kostele sv. Kříže.

3) Trocha statistik:

Celkem proběhlo skoro čtyři sta různých programů. Nepočítáme-li stovky pražských křesťanů, zapojilo se do akce přibližně 450 spolupracovníků, z toho 80 z ciziny – především ze Slovenska a Polska, ale také z Ukrajiny, Itálie, a Německa. Přibližně stejně velký byl i počet účinkujících v různých kulturních a podobných programech.

4) Jak to celé hodnotíme, co přínosy?

Program týdne se setkal s velkým a převážně pozitivním ohlasem. I méně propagované programy okrajových farností a sborů našly své adresáty. Až na naprosté výjimky nemáme informace o tom, že by o programy nebyl zájem. Účastníci také byli s průběhem programů spokojeni. Pozitivní ohlasy zaznamenaly i skupiny působící „na ulici“.

Máme také celou řadu svědectví o konkrétních rozhovorech a významných posunech jednotlivců na cestě k obrácení.

Především v rámci farních programů se v mnoha případech podařilo vytvořit konkrétní vazby ať už s jednotlivci nebo s institucemi ve farnosti. Za mimořádně úspěšný považují zástupci mnohých farností především program určený pro školy. S těmi se mnohde podařilo navázat spolupráci, která neskončí se Dny víry a umožní farnostem dále působit především na nejmladší generaci. To je v prostředí silně sekularizované Prahy velký úspěch.

Přínosy je ale možné hodnotit teprve při zpětném pohledu z většího časového odstupu. Už teď ale můžeme zaznamenat následující:

- V mnohem větší míře, než jsme předpokládali, se zapojila místní společenství. Množství, ale i kvalita a pestrost farních programů nás překvapila a měla rozhodující vliv na pozitivní vyznění celé akce. To je pro nás příslibem větší odvahy místních společenství být opravdovým kvasem ve společnosti a probuzení skutečného misijního ducha mezi pražskými křesťany.
- Akce byla mimořádná ochotnou a otevřenou spoluprací různých skupin, komunit a hnutí nejen uvnitř katolické církve, ale i v rámci dalších církví působících v Praze. Vytvoření pevných vazeb v rámci společného díla je velkým kapitálem, který do budoucna může přinést nové plody.
- Překvapilo nás také minimum negativních reakcí na aktivity v rámci Dnů víry. Zkušenosti z výrazně sekularizovaného a často protikřesťansky naladěného prostředí Čech nás vedly k určité skepsi v našich očekáváních. I převážně pozitivní reakce veřejnosti nás proto naplňují velkou nadějí.

Martin Rosenbaum

Dominikánský misijní tým

V misijním týmu se nás vystřídal 21 (8 řeholníků, 7 terciářů a 6 dalších laiků). Skvělé zázemí jsme měli v komunitním centru Matky Terezy. Výborně se spolupracovalo s P. Michaelem Špilarem a pastoračními asistenty.

Krom organizace některých vystoupení spočívala naše služba hlavně v pouliční evangelizaci po dvojicích v příslušných částech Jižního Města. Došlo k řadě dobrých setkání a rozhovorů.

Další kontakty byly navázány u informačního stánku před KCMT. V kostele sv. Františka proběhla 4x Nikodémova noc.

Náklady týmu byly minimální díky velké štedrosti farníků. Ještě více jsme pociťovali duchovní a modlitební podporu ze strany farnosti.

fr. Pavel M. Mayer OP

Svědectví ze Dnů víry v Praze

Na Dny víry v Praze jsem se moc těšil a to ze dvou důvodů. Za prvé, budu moci ohlašovat radostnou zvěst v hlavním městě. Za druhé, budu mít týden volna od školy. A opravdu, první důvod se osvědčil, ten druhý ne (týdenní absence na konci školního roku se bohužel přehlédnout nedá).

Každý Pražák svým způsobem reprezentuje české smýšlení. Setkal jsem se s lidmi, kteří se o víru vůbec nezajímají, s lidmi, kteří se „otřepou“ sotva uslyší o Bohu, s bytostně přesvědčenými ateisty, s lidmi, kteří v Boha věří, ale myslí si, že nepotřebují církev (nebo ji dokonce nesnáší) a konečně s lidmi, kteří mají v životě Boha na prvním místě a žijí v církvi. Každé setkání mě posunulo dál. Zjistil jsem, že to, co lidem chybí, nejsou důkazy boží existence ani filosofické úvahy, je to VZTAH S ŽIVÝM BOHEM. Chybí jim opravdová láska a společenství. Právě tyto dvě věci jsem jim nabízel.

Pohledy na život jednotlivých věkových kategorií se velmi liší. Starší lidé tvrdí, že už ničemu a nikomu nevěří a jsou už moc staří na nějakou změnu, že s tím máme jít za mladými. Mladí lidé si myslí, že žijí v nejlepší době, jaká kdy v historii byla, a o Bohu prý máme mluvit starším lidem. Ovšem na evoluci a pokroku neomylné vědy se

obě kategorie většinou shodnou. Toto vše je ale pouhou zástěrkou. Ve skutečnosti však prožívají bolesti, trápení a samotu. A přesně toto Ježíš Kristus ví. Právě proto sestoupil do lidského těla, vzal na sebe každou naši životní situaci a zemřel.

Když už si člověk uvědomí, že jeho situace směřuje do samoty, trápení a pryč od Boha, a že to vše je důsledek jeho nechoty podřídit se příkázáním, které nám Bůh dává, abychom byli šťastní, právě tehdy je Kristus nejbližší. On to bere na sebe. A tam, kam náš život směřoval, se vydal On místo nás. Nechal se ukřižovat a sestoupil do podsvětí. Tam, kde jsme měli skončit my. Ale nezůstal tam, vstal z mrtvých k životu. Co to pro nás konkrétně znamená? Že se můžeme kdykoli zastavit a říct: „Bože, měl jsi pravdu, měl jsem Ti důvěřovat. Nechtěl jsem a teď vidím, že to byla blbost. Promiň. Chtěl bych začít znovu a s Tebou opravdově žít.“ Přeji všem, které jsme oslovili, aby toto zažili.

Jonatan Kučera

Dominikánské jubileum v Toulouse

Proč slaví v provincii Toulouse jubileum už v roce 2015?

Přestože jubileum Řádu bratří kazatelů zatím ještě čeká na své oficiální zahájení, na jihozápadě Francie v provincii Toulouse oslavy už čile probíhají a květnový kalendář akcí byl obzvláště nabitý. Není to jen tím, že by se místní bratří nemohli dočkat, a tak začali slavit dříve. Jsou tu důvody, které sahají daleko do historie počátku Řádu.

Tento rok připadla památka přenesení ostatků svatého Dominika (24. května) na svatodušní neděli

a na měsíc, ve kterém si připomínáme osmisté výročí založení první komunity bratří kazatelů v Toulouse. Je důležité připomenout si, že předtím než Řád bratří kazatelů ustanovil papež Honorius III. v rámci celé církve, zřídil diecézní institut v čele s Dominikem již toulouský biskup Fulko. Posláním nových kazatelů bylo „vymýtit kacířství, odstranit neřesti, učít slovu víry a vštěpovat křesťanské mravy“. K ustanovení došlo v květnu 1215 a současné oslavy jsou tedy zcela namístě.

Dominik se ve skutečnosti od svého návratu ze Španělska v roce 1211 stále více zapojoval do diecézního života v Toulouse. Přesto jeho hlavní prioritou byla v této době pomoc stále se rozvíjející klášterní komunitě sester v Prouilhe, neboť řádné obydlí pro ně nebylo vystavěno dříve než na přelomu let 1211/1212.

V roce 1214 Dominik spravoval křesťanskou komunitu ve Fanjeaux, byl zde farářem. Z konce téhož roku máme důkazy, že Dominik působil v Toulouse jako

praedicationis minister.

Byl též zvolen biskupem v Couserans, ale tento post odmítl.

V lednu 1215 ale nabraly události zcela nový směr. Dominik obdržel darem majetek v Toulouse, který mu umožnil zříditi zde komunitu bratří. Dárce byl Pierre Seilhan, jehož jméno nám připomíná

budova „Maison Pierre Seilhan“ na náměstí Place du Parlement v Toulouse. Převod majetku byl dokončen 25. dubna 1215, když byla vypořádána závěť rodu Seilhan a majetek rozdělen mezi dva bratry. V květnu biskup Fulko formálně tento akt potvrdil a ustanovil Dominikovu komunitu jako stálý diecézní institut.

U příležitosti svého jubilea uspořádala provincie Toulouse nejen řadu akcí, jako jsou výstavy a koncerty, ale také velkou oslavu právě na svatodušní neděli v klášterním kostele svatého Tomáše Akvinského. O těchto akcích široce informovala sociální média i internetové stránky. Byl také spuštěn web zabývající se historií řádu (<http://historia-800years-op.com>)

*Převzato z <http://www.op.org/en/content/dominican-jubilee-toulouse-0>
Překlad Dušan Macák*

Z místních sdružení

MS Znojmo (představený Ludvík Filip Jelínek)

Naše květnové setkání se tentokrát mělo uskutečnit v sobotu 30. 5. na svátek sv. Zdislavy při příležitosti mých věčných slibů. Termín – mši svatou v 7:00 v kapli mnišek – jsme domlouvali docela pracně, aby se mohlo zúčastnit co nejvíce členů. Novicmistrová Maruška dorazila, otec Romuald už byl oblečen ke mši svaté, ale ostatní terciáři, a hlavně představený Ludvík, bez kterého by to asi nešlo, nikde! A tak jsme k němu nažhavili telefon, který jsme si postupně předávali, až vyšlo najevo, že došlo k nějakému informačnímu šumu či zkratu – představený i ostatní terciáři si zafixovali, že sliby budou až při večerní mši v kostele! To však ze strany o. Romualda ani mé nebylo možné, takže jsme „vytáhli z postele“ alespoň Ludvíka, který během několika minut přiběhl. Mnišky i farníci trpělivě počkali a mše svatá se sliby mohla začít. Po ní jsme ještě společně posnídali. Bylo to jiné, než jsme si představovali, ale také pěkné. Pán Bůh má smysl pro humor!

Michaela Benvenuta Hobzová

OPravdický klášter 2015

Již čtvrtý ročník OPravdického kláštera pro mladé muže proběhl v olomouckém klášteře ve dnech 5.–11. července.

Letošním tématem bylo tajemství církve. Toho se týkaly každodenní katecheze, jakož i čtvrtěční beseda s pastýřem místní církve Mons. Janem Graubnerem. Vypravili jsme se také na primici nově vysvěceného služebníka církve P. Cyrila Komosného OFMCap, účastnili se společně chórové modlitby a pracovního programu či rekreace.

Převzato z <http://amiculum.op.cz>

P. Vladimír Cyril Hron

V pondělí 15. 6. 2015 jsme se při mši svaté v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Plané rozloučili s P. Vladimírem Hronem. Následující den pak byl po mši svaté, kterou sloužil biskup Josef Kajnek v Jihlavě u Matky Boží, uložen do hrobu.

P. Vladimír Cyril Hron, člen 3. řádu, zemřel náhle v nedožitých 61 letech ve čtvrtek 28. 5. 2015 na svátek Krista nejvyššího Velekněze v Chodském Újezdě.

Narodil se v Jihlavě 7. 6. 1954, na kněze byl vysvěcen 12. 12. 1992 v Praze. Působil v Lubech u Chebu, v Neurazech, i na jiných místech a především v Plané u Mariánských Lázní, než musel odejít do invalidního důchodu.

XV. Setkání dominikánské rodiny

Jak už jsme psali v minulém čísle, čeká nás na podzim další Setkání dominikánské rodiny. To letošní je tak trochu výjimečné a v jistém smyslu i jedinečné.

Jednak je to setkání jubilejní. Mohli bychom říci, že se o svých patnáctinách přehoupne z věku dětského do věku mladistvého. A jak s tím naloží? Uvidíme.

Jedinečnost letošního Setkání je v tom, že bude zároveň zahájením jubilejního roku oslav 800. výročí založení řádu v naší provincii. I když celořádomě začnou oslavy na svátek všech svatých OP (7. 11.), je v naší provincii Setkání jedinečnou příležitostí, abychom rok jubilea zahájili opravdu společně v kruhu celé, co nejširší rodiny.

Sobota 10. 10. 2015

Klášter sv. Jiljí, Husova 8, Praha 1

Dominik: řízení, spiritualita a svoboda.

„Když vytrváte v mém slovu, budete opravdu mými učedníky.

Poznáte pravdu, a pravda vás osvobodí“ (Jan 8,31–32)

„To je ta svoboda, ke které nás osvobodil Kristus“ (Gal 5,1).

9:00	Růženec
9:30	Mše sv. v kostele sv. Jiljí <i>hl. celebrant Fr. Dominik kard. Duka OP</i>
11:00	Slovo kardinála
11:30	Dominik: řízení, spiritualita a svoboda. <i>přednáší Fr. Vojtěch Soudský OP</i>
12:30	Anděl Páně, sexta
12:30	oběd, siesta
14:00	Slovo provinciála
15:00	Skupinky: Řízení (<i>fr. Gabriel Malich OP</i>) Spiritualita (<i>sr. Marie Pitterová</i>) Svoboda (<i>sr. Krista Chládková OP</i>)
16:00	nešpory

Přihlášky, ve kterých uvedete své jméno, MS a zda máte zájem o společný oběd, můžete zaslat již nyní na mou adresu (jachym@op.cz)

Bože milosrdenství,
ve své věčné moudrosti jsi
povolal svého služebníka
Dominika, aby se vydal na
cestu víry jako poutník
a kazatel milosti.

Se Slovem tvé sladké
Pravdy v srdci a na rtech
zval Dominik první sestry
a bratry, aby se k němu
připojili a vedli život
kontemplativní poslušnosti
ve službě svatého kázání.

Připomínáme si toto jubi-
leum a prosíme tě:
vdechni znovu
do našich srdcí a myslí
Ducha vzkříšeného Krista
a obnov nás,
abychom věrně a radostně
hlásali evangelium pokoje.

Skrze tétož Krista,
našeho Pána.
Amen.

Modlitba jubilea

A na závěr ještě akce v roce 2016, které si už nyní můžete poznamenat do diářů.

Setkání formátorů: 29. 4. – 1. 5. 2016, Kašperské hory (<http://domusmaria.cz>).

Setkání dominikánské rodiny: 15. 10. 2016

Kapitula LSsD: 12.–13. 3. 2016

Jan Jáchym Beneš

Krystal OP

Nakladatelství Krystal OP

Krystal OP, Husova 8, 110 00 Praha 1, tel. 224 237 750

<http://krystal.op.cz>; e-mail: krystalop@volny.cz

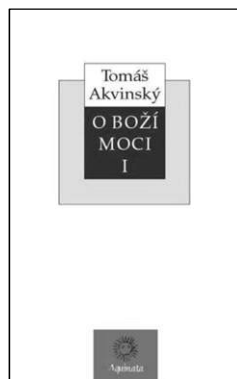
Nakladatelství Krystal OP publikuje teologickou, duchovní a filosofickou literaturu. Je svázáno s dominikánským řádem a sídlí v pražském dominikánském klášteře. Nakladatelství se snaží, stejně jako řád bratří dominikánů, sloužit slovem k poznání pravdy. Navazuje na prvorepublikovou dominikánskou edici stejného jména.

Tomáš Akvinský:

O Boží moci I

Quaestiones Disputatae De potentia představují mimořádné metafyzické dílo v rámci Tomášova myslitelského vývoje. Obsahují klíčové formulace, bez jejichž soustavného promýšlení a domýšlení nepronikneme nejen do Tomášovy syntézy, ale nedokážeme ani sami rozvíjet křesťanské pojetí stvoření a evoluce světa v současných podmínkách. Dílo vznikalo v Římě v letech 1265–1266, a badatelé se dokonce domnívají, že jde o jakési průzkumné texty před závěrečnou redakcí první části Sumy teologie, především otázek 75–89. První díl překladu QD De potentia přináší otázky 1 a 2, které se zabývají Boží potencí obecně a plodivou potencí v Bohu.

brož., 248 str., 290 Kč

Dokumenty Tridentského koncilu,

z latiny přeložil Ignác Antonín Hrdina, O.Praem.

Předkládaná publikace obsahuje v latině i češtině text všech dogmatických i reformních dekretů a kánonů přijatých na celkem 25 zasedáních tridentského koncilu (1545–1563), jakož i ustanovení procesní povahy o přeložení či odložení zasedání apod. V příloze je připojeno pět „prováděcích“ zákonů papeže Pia IV. z let 1564–1565 a „cenzurní dekalog“, zpracovaný na základě požadavků koncilu. V levém sloupci je reprodukován originální text latinský, v pravém sloupci pak český překlad.

Meritorní dekreta a kánony z oblasti věroučné se týkaly kanonicity spisů Starého i Nového zákona a užívání biblických knih, prvotního hříchu a nauky o ospravedlnění, svátosti (obecně i jednotlivě), očištění, vzývání, uctívání a ostatků svatých, svatých obrazů, odpustkové doktríny atd.

Reformní dekrety a kánony se zabývaly tématy jako rezidenční povinnost, kanonické vizitace, podmínky udělování obročí všech stupňů a požadavky na kanonickou způsobilost uchazečů, zákaz kumulace beneficií, návrat k praxi nižších svěcení, vystavování propouštěcích listin kandidátům svěcení a důvody zákazu svěcení, zkvalitnění duchovní správy, trestní řízení a odvolání proti rozsudku ve zvláštních případech, cenzura knih a index zakázaných knih, řeholní kázeň, duchovní i světské patronáty a inkorporace, svolávání provinčních a diecézních synod, zřizování seminářů pro duchovní, uzavírání manželství a zneplatnění tajných sňatků, zbožné instituty a jejich vydržování, zákaz souboje, postní kázeň apod.

Tridentský sněm reagoval na vznik a šíření západní reformace v doktrinní oblasti tím, že vymezil katolickou věrouku proti dogmatickým úchytkám reformátorů, v disciplinární oblasti pak tím, že odstartoval tolik potřebnou reformu církve „v hlavě i v údech“ (in capite et in membris). Celé následující období ve vývoji kanonického práva je zaměřeno téměř výlučně na realizaci dekretů tridentského sněmu, které se tak řadí k nejnámennějším právním památkám kanonického práva vůbec. Církevní disciplína z nich žila téměř čtyři sta let – až do druhého vatikánského koncilu (1962–1965), resp. do vydání Kodexu kanonického práva roku 1983; pokud jde o dogmatické dekrety Tridentina, ty se staly součástí katolické věrouky trvale.

Z pohledu českých právních dějin stojí za zmínku, že údajné nedodržování některých nařízení tridentského koncilu bylo jedním z bodů trestní žaloby pro kacířství, kterou za císaře a českého krále Karla VI. podal fiskální ředitel Jan Blovský na proslulého českého šlechtice – říšského hraběte Františka Antonína Šporka (1662–1738).

Vůbec první překlad tridentských dokumentů do češtiny je potřebný zvláště v době, kdy znalost latiny, a to i pasivní, je i u akademicky vzdělaných lidí (včetně právníků a teologů) spíše výjimkou.

váz., 336 str., 370 Kč

Novéna ke svaté Zdislavě
patronce rodin

Novéna ke svaté Zdislavě, patronce rodin

Devítidenní pobožnost ke svaté Zdislavě, která se inspiruje texty Písma a Katechismu katolické církve o manželství a rodině.

brož., 32 s., 30 Kč, třetí vydání

KNIHKUPECTVÍ OLIVA

Knihkupectví Oliva

Husova 8, 110 00 Praha 1, tel. 606 657 544,

e-mail: knihy-oliva@quick.cz

Otevřeno: Po–Pá 10–18 hod.

Knihkupectví v areálu pražského kláštera nabízí produkci nakladatelství Krystal OP, literaturu z oblasti křesťanství, judaica, pravoslavi a historickou a filosofickou literaturu. Kompletní nabídku naleznete v internetovém knihkupectví <http://oliva.op.cz>

Richard Rohr: Pád vzhůru

Spiritualita pro obě poloviny života

Vyšehrad, brož., 141 str., 198,-Kč

Cynthia Bourgeault: Modlitba usebrání

Cesta k vnitřnímu probuzení

Portál, brož., 189 str., 299,-Kč

Timothy Keller: Svoboda sebezapomnění

Cesta pravé křesťanské radosti

Triton, brož., 58 str., 75,-Kč

Giovanni Battista Scaramelli: Pravidla pro rozlišování duchů

Kartuziánské nakladatelství, brož., 75 str., 80,-Kč

Tertullianu : O Kristově těle

Latinsko-české vydání.

Oikoymenh, váz., 200 str., 248,-Kč

Řehoř z Nyssy: Katechetická řeč

Řecko-české vydání.

Oikoymenh, váz., 261 str., 328,-Kč

Dominikánská

Dominikánská 8

Místo vzdělání a kultury při klášteře sv. Jiljí v Praze

je volná platforma poskytnutá bratry dominikány všem jednotlivcům a institucím, kteří chtějí spoluvytvářet aktivity pořádané v pražském dominikánském klášteře.

Podrobný program na <http://dominikanska8.cz>

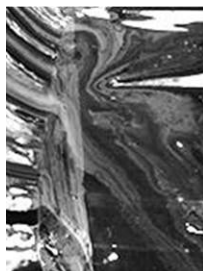
MEZIPROSTOR

Prostorová malba Patrika Hábla a zvuková kompozice Michala Rataje v rajské zahradě dominikánského kláštera.

čtvrtek 24. září 2015 v 19.30 hod.

ambit dominikánského kláštera (vstup Husova 8)

Live site specific performance Meziprostor – obrazová a zvuková instalace začleněná do barokního areálu dominikánského kláštera.

OLOMOUC | TOULOUSE | FRIBOURG

*
AMICULUM**občasník studentů České dominikánské provincie červenec 2015 amiculum.op.cz**

V prázdninovém čísle najdete pohled bratří studentů na události jubilea, vždyť, řečeno jejich slovy, „kdo z nás by mohl sfouknout osm stovek svíček ze svého narozeninového dortu? ... Právě za tak velikou milost náš řád děkuje v těchto letech.“

Osmisté výročí

Probíhající oslavy osmistého výročí založení toulouské komunity bratří, kterému se věnuje i naše zpráva v tomto čísle, z pohledu fr. Hyacita

Dát životu jednotu

Fr. Marc-Antonie Béchétaille OP je bratrem provincie Francie a jejím novým magisterem bratří studentů. Rozhovor s ním o jeho povolání, působení v litevském Vilniusu, či o budoucí roli magistra studentů připravil fr. Lukáš.

Maranatha

V květnu 2015 se v Toulouse uskutečnilo kolokvium zaměřené na poslední věci člověka. Mezi hosty byl i Mons. André Leonard, arcibiskup bruselský. O besedě s ním referuje fr. Kliment.

Děvět způsobů modlitby sv. Dominika

„Poté svatý Dominik před oltářem ... hleděl s veškerou pozorností na Ukřižovaného, k němuž upínal svou tvář.“

Článek fr. Justina o čtvrtém způsobu modlitby Zakladatele.

Všechna čísla občasníku naleznete na stránkách <http://amiculum.op.cz>

Fotografie: z <https://picasaweb.google.com/amiculum.op/MseNaPamatkuPrichodu.SvDominikaABratriDoToulouse#6122289638596768642>

KOMUNITY**Česká dominikánská provincie**

Husova 234/8, 110 00 Praha 1
 Prov.: fr. Benedikt Mohelník OP
 sekr.: 224 218 441, 602 592 174
 e-mail: provincial@op.cz
 http://op.cz

Kláštery bratří

Husova 234/8, 110 00 Praha 1

e-mail: praha@op
 http://praha.op.cz
Jiráskovo n. 814/30
 326 00 Plzeň

e-mail: plzen@op.cz
 http://plzen.op.cz
Slovenská 578/14
 772 00 Olomouc

e-mail: olomouc@op.cz
 http://olomouc.op.cz

Klášteří 33, 471 25 Jablonné v P.

e-mail: jablonne@op.cz
 http://www.zdislava.cz

Mnišky Kazatelského řádu

Lysolajské údolí 106/21
 165 00 Praha 6

e-mail: monialesop@volny.cz
 http://moniales.op.cz

Dolní Česká 1, 669 02 Znojmo

e-mail: mnisky@op.cz
 http://mnisky.op.cz

Česká kongregace sester dominikánek

Veveří 469/27, 602 00 Brno
 kongregace@dominikanky.cz

http://www.dominikanky.cz

Komunity sester

Veveří 469/27, 602 00 Brno

e-mail: brno@dominikanky.cz

Černá 14, 110 00 Praha

e-mail: praha@dominikanky.cz

Revoluční 50, 312 00 Plzeň

e-mail: plzen@dominikanky.cz

Smetanova 26, 772 00 Olomouc

e-mail:

olomouc@dominikanky.cz

Tetčická 646/67, 664 47

Střelice u Brna

e-mail: strelice@dominikanky.cz

Školní 31, 471 25 Jablonné v P.

e-mail:

jablonne@dominikanky.cz

Sdružení kněží a jáhnů**sv. Dominika**

http://op.cz/?a=33

Laická sdružení**sv. Dominika**

Jan Vincenc Horáček (prov. mod.)

Puškinova 5, 352 01 Aš

mobil: 420777296954

e-mail: j.horacek@centrum.cz

http://laici.op.cz (seznam MS)

Dílo blažené Zdislavy

Lenka Bernadetta Nezbedová

Štědrákova Lhota 76,

789 63 Ruda nad Moravou

e-mail: Nezlenka@seznam.cz

http://zdislavky.wbs.cz

AKTIVITY**Dominikánská 8**

http://www.dominikanska8.cz

Dominikánské misie

http://misie.op.cz

Katolický domov studujících

Černá 1610/14, 110 00 Praha 1

Recepce: 224 934 496,

e-mail: info@kds.op.cz

http://kds.op.cz

Černouličnický klub

http://www.cernoulicnickyklub.cz

Čirkevní střední odborná**škola Bojkovice**

Husova 537, 687 71 Bojkovice

tel. 572 642 302, e-mail:

csosbojkovice.reditelna@seznam.cz

cz

http://csos.op.cz

Nakladatelství Krystal OP

Husova 8, 110 00 Praha 1

e-mail: krystalop@volny.cz

tel.: 224 218 440

http://krystal.op.cz

Knihkupectví Oliva

Husova 8, 110 00 Praha 1

e-mail: knihy-oliva@quick.cz

tel.: 606 657 544

http://oliva.op.cz

Salve - Revue pro teologii**a duchovní život**

Hradčanské n. 16, 119 02 P-1

e-mail: salve.op@seznam.cz

http://salve.op.cz

Společnost Tomáše**Akvinského**

Husova 8, 110 00 Praha 1

e-mail: SITA-cz@quick.cz

http://agora.metaphysica.

skaut.org/sita

Hnutí Pro život ČR

Hlubočepská 85/64, 152 00

Praha

e-mail: info@hnutiprozivot.cz

http://hnutiprozivot.cz

Hnutí Světlo-Život

P. Jan Rajlich OP (nár. moder.)

e-mail: jan@op.cz

http://svetlo-zivot.cz

DOMINIKÁNI NA**INTERNETU**

http://www.op.org

IDI - International**Dominican Information**

http://www.op.org/idi

Dominican Sisters Europe -**Central and Eastern**

http://dsece.weebly.com/

DVI (Mezinárodní hnutí**dominikánských****dobrovolníků)**

http://www.dviop.org

Dominikáni na Slovensku

http://www.dominikani.sk

Kongregácia sestier**dominikáнок bl. Imeldy**

http://dominikanky.sk

Stránky br. kleriků**Amiculum**

http://amiculum.op.cz

Summa theologiae

http://krystal.op.cz/sth/sth.php

Jeruzalémská bible

http://www.jeruzalemskabible.cz

Rodina sv. Dominika

https://www.facebook.com/

groups/435180273216709/

Sv. Dominik

http://www.dominik.cz

Fr. Tomáš Josef Týn OP

http://tyn.op.cz

Dominikánský breviář

http://breviar.op.cz

Prázdninové číslo je plné velkých akcí. A to jak těch proběhlých, tak těch očekávaných. Všechny se tak nějak prolínají, navazují na sebe nejen v čase, ale též poselstvím, obsahem. Oslavy Jubilea v Toulouse a příprava na zahájení celořákových oslav v naší provincii Setkání dominikánské rodiny, výzva evropské rady laiků k formaci a naše tradice formačních setkání. Výzva k misii a ohlédnutí za Dny víry. Diecézní eucharistický kongres z pohledu sestry zdislávky a adorace Nejsvětější v klášteře mnišek vysílaná TV Noe. Evropské setkání sester. Sliby bratří.

A k tomu všemu obvyklá nabídka nakladatelství Nakladatelství Krystal OP, Knihkupectví Oliva a malá upoutávka na Amiculum, občasník bratří studentů.

OPUSCULUM

Časopis České dominikánské rodiny
Vydává Kazatelské středisko
České dominikánské provincie

Adresa redakce:
OPusculum
Klášter dominikánů Olomouc
Slovenská 14, 779 00 Olomouc 2
e-mail: opusculum@op.cz

Bankovní spojení pro dary:
č. účtu: 268154211/0300 v. s.: 290

<http://opusculum.op.cz>